

ՅԵՇԱՏԱԿԱՐԱՆ ԿԵԹԵՒ Ի ՖՐԱՆՖՈՐԴ

ՅԻՇՍ.ՏԱԿԱՐԱՆ ԿԵԹԵՒ Ի ՖՐԱՆՔՈՐԴ

Ջրանկֆորդի մատենադարանին գաւ սիթը զարդարող յիշատակարանաց մէջ, հիանալի է կէթէի՝ գերմանացի մեծանուն քերթողին յիշատակարանն, քանդակեալ վարդարայ մարմարիոնէ:

Այս գործոյն առաջին շարժին եղաւ Պ. Եղուարդ Ռուէրբէլ, այլ գերահոչակ իր ըրած ուղևորութեամբքն յԱրթիկէ: Այս երբ բազմավտանդ ճամբորդութենէն իր հայրենիքը գարձաւ՚ի ֆրանկֆորդ, մէկ քանի բարեկամներն հացիերոյթ մի տուին իրեն, և նոյն առթիւ ուղեցին պարգել իրեն երեք հարիւր ոսկի ճանապարհի ծախուց համար: Բայց նա չուզեց յանձն առնուլ այդ պարգել. և միանգամայն ինք զինքը երախտագէտ ուղենալով ցուցընել իր բարեկամացը, ընդունեցաւ պայմանով որ այդ գումարն գործածուի ամբողջապէս յիշատակարան մը կանգնելու ՚ի պատիւ կէթէի ՚ի ֆրանկֆորդ, որ մեծանուն քերթողին հայրենիքն էր: Այս գործը յանձնը ւեցաւ Միլանցի նշանաւոր քանդակագործին, Պոմպէոս Մարքէզի անուն, որ ձեռք զարմելով մէկէն 1837ին, 1840ին ապրիլի 15ին աւանդեց զայն ֆրանկֆորդի Մերակուուին, որ այն ամեն ազատ քաղաք մ'էր:

Ըստ զատման ամենայն արուեստագիտաց, այս յիշատակարանն հաւասար է զեղեցկութեամբ գարուս մեծագոյն յիշատակարանաց: Հսկայաձև արձան մ'է, յորում կը ներկայանայ քերթողն նստած դրից մէջ, ունելով աջ ձեռքը մատիս մի, և ձափ ձեռքը մատեան:

Ազք արդիւնաւորք որք կերպով մ'օգնած են իրենց հայրենինաց մատոր կամ նիւթական բարօրութեան, արժան է որ պատուուին յիշատակարանաւ:

Կամ ուրիշ ինչ է գործով՝ անմահացուցիչ իրենց անուանը: Կէթէ գուցէ յանիրաւի բամբասուած է յոմանց թէ հասարակաց գործոց մէջ ամենեին մըտած չէ. բայց նա լաւագոյն ևս ճան ննալով ինք զինքը քան զբամբասուց իւր, գիտէր որ իր ազգայնոց ճաշակն կրթելով՝ շատ աւելի մեծ օգուտ կընէր անոնց, քան եթէ խառնուէր հասարակաց գործոց մէջ: Եւ երկրորդ հարկ չէ որ ընալիր քերթողն ըլլայ նաև ընալիր քաղաքագէտ:

Սրինոգայի գրուածքներն մեծ ազգեցութիւն ըրած են կէթէի կրօնական կարծեաց վրայ: Կ'ախորդէր, ըստ իւր վարդապետին, վինտուել զաստուածութիւն ՚ի բնութեան. և իր այս բազմաստուածութեան միտումն որոշ կը տեսնուի ամեն գրուածոցը մէջ: Սիրողու հիացող էր զեղեցկութեան յամենայնի. եթէ ՚ի ֆերթողութեան, եթէ ՚ի նկարչութեան, եթէ ՚ի ճարտարապետութեան, եթէ յերաժշուութեան և եթէ ՚ի քանդակազործութեան, որոց վրայ շատ մ'առաջներ ալ աւանդած է յետնոց:

Կէթէի մեծութիւնը իմանալու համար, բաւական է նշանակել որ ինքը իրրի նախահայր եղած է գերմանական դպրութեան: Բոլոր իր կենացը մէջ շարունակ ՚ի յարաբերութեան էր նոյն ժամանակի գլխաւոր հեղինակաց հեա: և այս կերպով մեծ ազգեցութիւն ունեցած է անոնց մատենագրական գրուածոց վրայ: Եղած չէ հեղինակ մը որ այնչափ զանազան տեսակ նիւթոց վրայ այնչափ յաջողութեամբ զըրած ըլլայ, ինչպէս կէթէ, որ ամեն բանի մէջ քաջ էր, և թուէր համայնագէտ բառարան մը:

